

Vasútgépész humor 36 éve az Andrássy úton*

*Az eseményeknél jelen volt, visszaemlékezéseit közkinccsé teszi *Kósa Antal*.

Kulcsontörés

Évekkel ezelőtt történt. Az akkori gépészeti szakosztály egyik osztályvezetőjét a hét végi kiruccanása alkalmával kisebb baleset érte, kulcsontja gondolt egyet és megszüntetve folyamatosságát, kettétört. A baleseti sebészetten ellátták.

A hétfő reggeli kávézás alkalmával az osztály első embere meg is jegyezte: nem nagy gond ez a baleset, de fogalmatok sincs arról, hogy milyen nehéz bal kézzel kitörölni azt a bizonyos testrészt a toaletti tevékenység végeztével. Mire megjegyeztem: Főnök, már ne is haragudj, de én papírt szoktam ilyen célra használni...

Feszmérő

Dr. Heller György német anyagok fordításával korát meghazudtoló módon működik közre lapunk szerkesztésében. E sorozat szerzője és a Vasútgépészet korelnöke egykor egy szobában építették a szocializmust. *Dr. Heller György*, mint fékszakértő, és én, mint gyors- és gépíró.

Bizonyára tudja a kedves Olvasó, hogy nem kis számban előforduló hiba a gépírásban, hogy e betű helyett a betű kerül a papírra. Egy esetben levelet diktált nekem *Dr. Heller György*, a címzett a Ganz Villamosági Művek volt. Az irat tartalmazott egy olyan kifejezést, hogy feszmérő. És ekkor jött a gépírás ördöge: a feszmérő szóban az e betű helyett a betű sikeredett. Doktor urunk, aki vallásos ember hírében állt, visszaadta a levelet, mondván, tudja, hogy nem készakarva keletkezett a hiba, de azért javítsam ki...

Moszkvai kiküldetés

Egy alkalommal behívatott *Barcsi János*, az akkori Mozdonyszolgálati

Osztály vezetője, mert levelet szeretett volna diktálni – kihasználva gyorsírástudásomat.

Füzetel és ceruzákkal kezemben kopogás után beléptem a főnöki rezidenciára. Az osztályvezető pár perc türelmet kért, mert egy ügyirattal volt elfoglalva. Halkan meg is jegyezte: ha a *Heller* még egyszer ilyen leír, mint ebben az ügyiratban, akkor nem fog hozzájárulni moszkvai kiküldetéséhez. Mire megjegyeztem: Főnök elvtárs, tartok tőle, hogy ez *Heller* doktornak nem lesz nagy büntetés... Igazad van – így az osztályvezető – utazzon csak el Moszkvába...

Üzemorvosi váró

Mikor 1968-ban a MÁV-hoz kerültem, még receptfüzettel kellett lemenni az üzemorvoshoz, ha valakinek gyógyszerre volt szüksége.

Akkoriban ki volt írva a rendelő bejárati ajtajára, hogy „Injekció beadása soron kívül.” Miután én voltam a csoportban a legfiatalabb, engem kértek meg, hogy menjek le X vagy Y receptkönyvével és írsam fel ezt vagy azt az orvosságot. Miután a rendelő várójában mindig sokan voltak, engem meg várt a munka, gondoltam egyet, vásároltam a lépcsőházban működő kis Utasellátó árudában egy öngyújtó töltésére használt benzines ampullát és kezemben az injekciónak látszó tárgyat pöckölve soron kívül bementem a rendelőbe.

Mikor először folyamodtam e cselhez, az asszisztensnő kedvesen elvette az ampullát. Már kezdte volna reszelni, mire megjegyeztem: Nehogy beadja, mert menten megdöglök... Miért, ez nem injekció? – kérdezte. Ez benzines ampulla – feleltem –, amit azért vásároltam, hogy ne kelljen mindig mások miatt sorba állnom...

Gyerekszaj...

Egykori osztályvezetőnk fia egy alkalommal „megszökött” a szomszédban lévő iskola nyári napközi-

jéből és bejött apja munkahelyére. Megkérdeztem tőle:

– Nem kellene most neked iskolában lenned?

A válasz ez volt:

– Kellene, kellene, de ott annyi hülye van, hogy inkább bejöttem a papa dolgozójába.

Majd gyorsan hozzátette:

– Itt is van egy pár hülye, de nem annyi...

Büdös kutya

Fiam, *Dini* sokszor volt bent nálam a munkahelyemen, munkatársaim nagyon kedvelték. Különösen kedvelte őt *Borika (Varga Károlyné)* aki abban az időben a gépészet szakszemélyzetise volt. Valahányszor meglátta *Dinit*, mindig így üdvözölte: „Szia, te бүдös kutya...”

Egy alkalommal – mikulás-karácsony közötti nap volt – fiam bejött, meglátta *Borikát* és „Szia, te бүдös kutya!” köszöntéssel üdvözölte. A válasz az volt: *Dinike*, amiért pimasz voltál, nem kapsz semmit. Fiam egyből visszakozott: Nem vagy бүдös kutya, nem vagy бүдös kutya...

Ezt követően *Borika* kézen fogta fiamat, elmentek szobára. Páran mentünk utánuk, kíváncsiak voltunk a fejleményekre. *Borika* benyúlt íróasztalának bal felső fiókjába, kivett egy csoki mikulást és odaadta *Dininek*.

Mit kell mondani – kérdezte *Borika*. *Dini* megköszönte a csokit és mikor már kezében volt, a köszönethez hozzátette: „Te бүдös kutya”...

A szerző köszöntője

A sorozat szerzője, *Kósa Antal* 36 évig dolgozott a gépészeti szakszolgálatnál, és e közel fél emberöltőnyi idő alatt számtalan humoros történet tanúja volt közvetlen és közvetett módon egyaránt. Ezekből válogattunk adunk közre egy csokrot. Reméljük, a elnyeri olvasóink tetszését és minél több nevetéssel fűszerezi a nem kevés gondokkal járó hétköznapok életét.